

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

Odesílatel:

Otcové z Fatymu
Náměstí 20
Vranov nad Dyjí
671 03

Příjemce:

Každý náš milý farník z adoptované farnosti, ať už bydlí v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti či Hudcově a také farníci o. Štefana z přiadoptnuté farnosti Zabušany
417 25; 417 24; 415 01; 417 71

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Rok biřmování

Když chce biskup něco důležitého ve své diecézi sdělit, pošle do všech farností k přečtení pastýřský list. Celá naše církev v České republice se letošním rokem, který byl vyhlášen jako rok křtu, pohnula k oslavě 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu, které oslavíme v roce 2013. Rok 2012 bude rokem svátosti biřmování - a právě výzvu k přijetí této svátosti obsahuje poslední pastýřský list brněnského biskupa Vojtěcha, ze kterého citujeme následující:

...Jisté je, že pokud přijmeme Ducha Svatého, který vedl Ježíše Krista a který jej spojoval s Otcem, otevřou se nám nové obzory nejen v pochopení Písma, ale především v nové moudrosti života.

Jestliže je letošní rok v rámci přípravy na blížící se cyrilometodějské výročí věnovaný svátosti křtu, chci vás už nyní získat pro přijetí svátosti biřmování, jíž bude v rámci přípravy na cyrilometodějské jubileum věnován rok 2012. Obracím se především na vás, sestry a bratři, kteří jste tuto svátost z různých důvodů ještě nepřijali – buď pro vyšší věk, zdravotní problémy, nebo jste nenašli odvahu připravovat se spolu s vašimi dětmi, vnoučaty a pravnoučaty, nebo zkrátka nebyla příležitost. Na příčinách nyní nezáleží. V průběhu příštího roku, nejlépe kolem slavnosti Seslání Ducha Svatého, budete moci tuto svátost přijmout všichni, kteří se pro to svobodně rozhodnete. Překážkou by neměl být zdravotní stav, upoutání na lůžko ani cokoliv vnějšího...

...A nyní se znovu obracím na vás, kterých se toto pozvání týká: S radostí přijměte, co vám Kristus a jeho církev nabízí k životu a ke spáse. Jestliže jsme dnes slyšeli výzvu proroka: „Hleďte Hospodina, když je možné jej najít, vzývejte ho, když je blízko,“ platí to v plné míře i o svátosti biřmování, kterou by měl přijmout každý pokřtěný, který ji doposud nepřijal. Nepohrdejte darem, kterým vás chce obdarovat Bůh! Nebojte se přijmout svátost, která je označována jako svátost křesťanské dospělosti. V ní obdržíte – stejně jako dělníci poslední hodiny – víc, než si zasloužíte, a díky ní objevíte, že Pán vinice je neuvěřitelně štědrý.

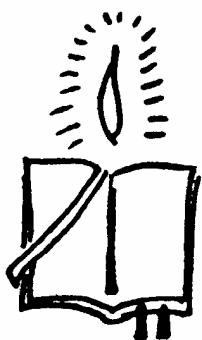

I v naší farnosti bude svátost biřmování příští rok udělena. Pokud by někdo z vás měl zájem ji přijmout, má ještě šanci se přihlásit.

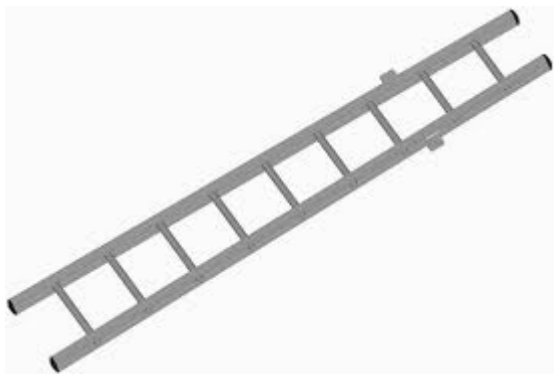
V úterý 1. 11. oslavíme Slavnost všech svatých při mši svaté v Lahošti v 16 hodin

Ve středu 2. 11. se v Jeníkově společně pomodlíme za naše zemřelé
V 17,00 bude v kostele mše svatá za spásu zemřelých.
Po ní asi tak v 17.55 půjdeme průvodem na hřbitov.

Ve čtvrtek 15. 12. v 17,30 bude v kostele adventní koncert, na kterém vystoupí zpěváci z umělecké školy v Duchcově.
Všechny srdečně zveme.

Sedm svátostí - sedm krůčků na cestě k Bohu

Křest je vstupní branou do Církve. Je první ze sedmi svátostí, které Ježíš Kristus ustanovil a které jsou v Církvi viditelnými znameními, skrze která se nám dostává v různých životních situacích Boží pomoci. První ze sedmi, bohužel však pro mnohé také první a poslední. Křest je první krůček a je nejvyšší logické, aby následovaly další. Děti učíme náboženství. Svěřují nám je do výchovy rodiče, kteří jsou si vědomi slibu křesťanské výchovy, který při křtu svých

dětí daly. Jedním z vrcholů výuky náboženství je pak slavnostní první **svaté přijímání** a první **svátost smíření**. Další ze svátostí, která „je na řadě“, je právě **biřmování** nazývané svátostí křesťanské dospělosti. Doprovází rozhodnutí dospělého člověka v Ježíše Krista jako ve Spasitele věřit, jemu patřit a pro něho žít. Toto rozhodnutí musí učinit v životě každý člověk, ať už byl pokřtěn jako dítě nebo jako dospělý.

V síle svátosti biřmování činí dospělý křesťan další svá životní rozhodnutí - volí si partnera nebo se rozhoduje zasvětit se Ježíši Kristu jako řeholník nebo kněz. Zde mají místo **svátost manželství** a **svátost kněžství**. V každé situaci, kdy je život pokřtěného tísněn nebo ohrožován jakoukoli nemocí, může křesťan přijmout **svátost pomazání nemocných** k útěše a uzdravení.

Mladí v Madridu

V srpnu jsem byl na setkání mládeže v Madridu. Když jsem se vrátil, byl jsem zvědavý, co o tom psali noviny. Listoval jsem MF Dnes a nenašel jsem ani slovo. A přitom to byla velká událost, které se zúčastnilo přes dva miliony mladých lidí z celého světa. Jenže na naše novináře možná až moc poklidná. Ačkoliv tam bylo tolik mladých, nic „vzrušujícího“ se nestalo. Žádné násilí ani urážky. Účastníci byli klidní a radostní. Jeden den se sice v centru Madridu konaly demonstrace proti setkání, ale kdybych to měl porovnat s celkovou atmosférou, tak to bylo jen takové kvákání žab u rybníka. Zato noviny měly konečně o čem psát. Ne o tom, že mladí účastníci vyzařují radost a nadšení. Mnohem důležitější pro ně byl nepokoj, který se tam snažili vnést demonstranti.

Tento článek nepíši proto, abych upozornil na nepokoje, nebo haněl novináře, ale proto, abych poukázal na to, že po celém světě existuje spousta mladých křesťanů, kterým jde o dobro a dokáží se dobře bavit i bez alkoholu a drog. A radost, kterou v sobě mají, nevyprchá tak jako účinky těchto drog. Je to totiž radost, kterou si nepřivodili sami, ale kterou dává Někdo větší. Někdo, kdo je nad námi - dárce radosti Ježíš Kristus. A on je také tím, který mladé na setkání do Madridu přitáhl. Když se měli v sobotu večer ztišit, aby se tomuto Dárci radosti poklonili, dokázaly dva miliony lidí úplně ztichnout. A to ticho mluvilo mnohem víc, než jakékoli demonstrace.

Pout' ke sv. Petrovi a Pavlovi a farní den

V neděli 3. července 2011 se v Jeníkově konala pout' k místním patronům ke sv. Petrovi a Pavlovi. Tento den byl také spojen s farním dnem. Děti se velkou měrou podílely na výzdobě jeníkovského kostela. Touto cestou děkujeme všem, kteří darovali své květiny.

Mše svatá, kterou sloužil o. Nik, začala v 10 hodin. Po mši svaté byli všichni zváni k prohlídce fary, na které se v poslední době konaly různé opravy.

Po přátelském posezení byla připravena i hra pro děti - nesla název „Po stopách svatého Pavla za pokladem sv. Petra.“ Na začátku hry byly děti seznámeny s životem sv. Pavla. Tak jako Pavel na svých misijních cestách zažíval různá dobrodružství, tak si děti během hry měly možnost vyzkoušet různé disciplíny s cílem získat poklad. Například poslepu ochutnat „nějakou dobrotu“ a uhádnout o co se jedná, slalom s pingpongovým míčkem na lžici, skákání v pytli, puzzle, slalom s dřevěnými lyžemi atp. S dětmi si zasoutěžil i o. Nik. Nakonec k nám přišla i vzácná návštěva z nebe - sv. Petr, kterému jsme mohli dávat různé otázky. Den jsme ukončili večerní modlitbou.

A poklad? Získaly ho děti? Ano, poklad v podobě sladkostí a různých drobností děti dostaly, ale největším pokladem je Bůh – Stvořitel a Dárce všeho, pro Něj se musíme denně rozhodovat. On už pro nás udělal to největší: skrze svého Syna nám daroval život věčný. Kéž bychom to pochopili.

katechetka Táňa

Při roznášení prázdninového zpravodaje jsme s o. Františkem žádali i o příspěvek na opravy kostelní střechy. Všem dárcům moc díky za jejich dary. Celkem se vybralo 19 809, z toho 3 015 v Jeníkově, 7 527 v Oldřichově, 5 875 v Lahošti a 3 392 v Hudcově. Peníze byli okamžitě využity. Sami možná vidíte, že oprava střechy pomalu pokračuje. Vše závisí na dalších financích. Pokud můžete, přispějte prosím na účet číslo 184058097/0300

o. Nik

Jeníkovský tábor ve Vranově n. D.

Když byl v létě 2011 ve Vranově n. D. Jeníkovský tábor, bylo to zajímavé. Abych pravdu řekla, na takovém táboře jsem ještě nikdy nebyla. Začalo to tím, jak se děti z Jeníkova shromažďovaly před kostelem, celý utahaný z cesty, málo energie. Všichni se šli na faru ubytovat. Tak si říkám, jo to bude v pohodě. Děti byly rády, že jsou na táboře. Ten druhý den byl seznamovací. Pak jsme se dělili do skupinek a která skupinka byla první venku a řekla svoje heslo, dostala bod. Byly moc dobrý soutěže, například jak měly skupinky vymyslet, jak shodit míček uprostřed kruhu aniž by se dotkl země. V týchle soutěži bylo vidět, jak umějí spolupracovat. Nebo byla taky dobrá soutěž v lese, jak měly děti hledat zvířátka na papírku, ostatní povzbuzovali. Nejlepší byl předposlední den, to hrály děti s vedoucíma divadlo. Skupinky měly secvičit scénku z Bible. A vedoucí, ti si připravili něco extra. Byli divně převlečení, o. Nik měl paruku s kohoutem. Zpívali písně od Karla Gotta a Michala Davida..... Byla to sranda. Měli jsme také dobré jídlo. Na tenhle tábor nikdy nezapomenu, a těším se na příští rok.

Eliška R.

Jedno naše rčení praví „co na srdci, to na jazyku“ Skutečně člověk se projevuje navenek podle toho, co nosí v srdci. Podle toho, co nosí uvnitř, vypadá i to, co slaví a jak to slaví. Blíží se dva svátky, které sice časově spadají do stejné doby, ale oba mají zcela odlišnou ideovou náplň. Co budete slavit vy - Dušičky nebo Halloween?

Staří Keltové

Zvykli jsme si, že máme v Evropě státy s jasnými hranicemi. Nebylo to tak ale vždy. Evropu původně obývali lovci a sběrači. Někdy od 4. tisíciletí př. n. l. začaly do Evropy pronikat jednak zemědělci z Blízkého východu, kteří šli přes Balkán podél Dunaje, a

potom také pastevci z Východu. Někde okolo Dunaje se tyto kultury setkaly a pomalu vytvářely kořeny kultury keltské. Ta pak asi od 8. století př. n. l. obývala území střední a severozápadní Evropy. Keltové byly rozděleny do několika kmenů a nikdy nevytvořili souvislý státní útvar. Území jižních a západních Čech obýval kmen Bójů. Od nich se odvozuje také latinský název Čech „Bohemia“ (keltsky Boiohaemum - Domov Bójů). Keltové uctívali množství bohů. Měli prakticky bohy na všechno. Keltské svátky souvisely s přírodním cyklem střídání čtyř ročních období. Čtyři vedlejší svátky souviseli se známými dny rovnodenností a slunovratů a čtyři hlavní svátky se nacházely skoro uprostřed období vymezených rovnodennostmi a slunovraty: 1. listopad, 1. únor, 1. květen, 1. srpen.

Samhain

Západem slunce večer 31. října začínal pro Kelty nový rok. Noc, která dělila říjen a listopad, poslední noc keltského roku, byla nazývána Samhain podle keltského boha Samhaina - Pána mrtvých (jiný výklad udává, že slovo „Samhain“ znamená v jazyce keltů „konec léta“). Keltové věřili, že o svátku Samhain se ruší hranice mezi světem živých a světem mrtvých, že duchové zemřelých se mohou vrátit na zem. Protože měli z duchů mrtvých strach (báli se, že by mohli ublížit živým), navlékali si masky a převleky, aby se proti nim chránili. Zároveň si chtěli duchy zemřelých usmířit a příznivě naklonit třeba tím, že jim dávali jídlo na práh domu. V noci probíhaly bujaré oslavy, lidé zapalovali ohně, které je měly chránit před možným ohrožením přicházejícím z temnoty. Takto ve zkratce vypadá ideové pozadí toho, čemu nyní u nás říkáme Halloween. Keltové sami v 1. století př. n. l. podlehli Římanům a byli vytlačeni až na území dnešního Irsku a Skotska. Své zvyky si nesli s sebou. V 19. století dochází k docela silnému odchodu Irů a Skotů do Ameriky. Odtud se zvyk Halloweenu šířil dál do anglicky mluvících zemí i jinam do světa.

Halloweenské zvyky

Při halloweenských oslavách jsou oblíbené nejrůznější strašidelné kostýmy, masky a převleky. Lidé si taky do svých domovů dávají výzdobu v podobě strašidel, pavouků, černých koček či netopýrů. Nejznámější symbol a dekorace při Halloweenu je tzv. Jackova lucerna z vydlabané dýně. O Jackovi existuje mnoho legend. Byl to prý opilec, pro jehož duši si chodil ďábel. On jej však přelstil a nedostal se tak do pekla. Ale ani do nebe. A tak jeho duše chodí světem a na cestu si svítí žhavým uhlíkem vloženým do vydlabané řepy. Při Halloweenu děti chodí jako Jack od domu k domu, navštěvují sousedy a známé a říkají „trick or treat“ – do češtiny by se to dalo přeložit: „Dejte mi koledu, nebo vám něco provedu.“ Při koledování dostávají sladkosti. Stejně tak na oslavách doma je připraveno mnoho „strašidelných“ dobrot - dorty a koláče ve tvaru pavouků či strašidel. Na párty se hrají oblíbené halloweenské hry, jako je např. „apple-bobbing“ (loví se pusou jablka z vody), tančí se a vyprávějí se strašidelné příběhy.

Víra církve ve zkratce

Máme-li nyní mluvit o křesťanském svátku dušiček, je třeba nejprve alespoň v hrubých rysech připomenout, jaký je pohled na člověka a jeho postavení vůči Bohu v křesťanském náboženství. Věříme v jediného Boha, který žije v trojosobním společenství Otce, Syna a Ducha svatého. Člověka Bůh stvořil ke svému obrazu, aby jej člověk mohl poznat, žít s ním ve vztahu a mít také jednu podíl na jeho božství. Člověk se svojí neposlušností od Boha vzdálil a kvůli tomuto hříchu vstoupila do jeho života smrt.

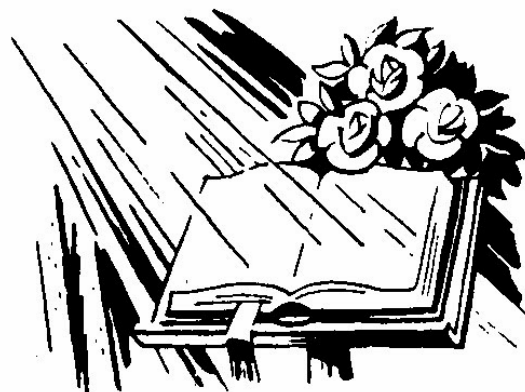
Bůh však nenechal člověka ve smrti, ale poslal svého Syna Ježíše Krista. On svým životem, smrtí a vzkříšením všechny lidi s Bohem smířil. Každému člověku je nabídnuto toto smíření a cesta k němu vede skrze víru v Ježíše jako Spasitele. Duše každého člověka je v okamžiku početí stvořena Bohem. Je nesmrtelná a v okamžiku smrti se odlučuje od těla a čeká ji osobní soud, který rozhodne o jejím posmrtném osudu. Jsou tři možné stavy duše po smrti: nebe znamená, že duše žije v obšťastňujícím společenství s Bohem. Očistec je stav dočasného odloučení duše od Boha, kdy se duše připravuje do nebe. Peklo je stav trvalého odloučení duše od Boha. Očekáváme druhý Ježíšův příchod, kdy se duše zemřelých opět spojí s tělem - vzkříšení těla. Nevíme, jak přesně bude vzkříšení vypadat. Lidé ovlivnění nejrůznějšími horory si je představují tak, že nějaká zombie leze z hrobu. Vzkříšená těla se budou podobat Ježíšovu oslavenému vzkříšenému tělu: budou to těla hmotná, ale zduchovnělá. Nebudou podléhat stárnutí, nemocem, trápení a všemu bolestnému, s čím máme zkušenost v tomto pozemském životě. Uskuteční se tak počáteční Boží záměr s člověkem. Lidé budou navěky žít v Božím společenství a ve štěstí, které překoná všechny naše pozemské představy ... promiňte, ale víc se mi to opravdu zkrátit nepodařilo...

Modlitba za zemřelé

Věříme, že duše zemřelých jsou v Boží ruce. Proto má smysl se za zemřelé modlit a vyprošovat jim svojí láskou (a modlitba za zemřelé je projevem lásky, která jde až za hrob!), aby je Bůh přijal k sobě do nebe. Na modlitbu za zemřelé Církev od prvních dob pamatovala. Svědectví o těchto modlitbách máme z nejstarších dob. Najdeme je v bohoslužebných textech - např. v Hyppolitově kánonu z roku 169. Najdeme nápisy v katakombách, které vybízejí k modlitbě za zemřelé - jeden manžel nechal napsat na náhrobek své ženy Lucifery:

„...aby všichni bratři, kteří jej čtou, se za ní pomodlili, aby dospěla k Bohu“. Výzvy k těmto modlitbám nacházíme také ve spisech křesťanských autorů: např. Tertullian (+ asi 220) píše: „Věrná manželka se bude modlit za duši svého zesnulého manžela, zvláště v den výročí jeho skonání. A pokud tak neučiní, zapudila ho natolik, jako kdyby mu lhal.“ Křesťané si tedy opravdu již v prvním století byli vědomi, že na nich leží povinnost neopouštět své zemřelé, ale nadále jim pomáhat ve směřování k Bohu.

Slavnost Všech svatých a „Dušičky“

Křesťan ve světě je povolán k tomu, aby svým životem napodoboval Ježíše Krista a vydával mu tak svědectví. Za nejzřetelnější projev svědectví víře bylo odjakživa považováno mučednictví. V řečtině je dokonce mučedník a svědek označován tímtéž slovem: martyros. Křesťané mučedníky velice ctili a věřili, že již dosáhli slávy u Boha. To proto, že kniha Zjevení píše jako o slavných vítězích o těch, kteří byli zabiti pro svědectví o Ježíši, které vydali. Ve výroční den jejich mučednické smrti se tedy scházeli na jejich hrobech, aby slavili mši svatou. Tehdy se modlili také za „méně důležité zemřelé“, pohřbené kolem nich. Od čtvrtého století se na východě začíná prosazovat společný svátek všech mučedníků slavený v době velikonoční. Od 7. století se podobná slavnost objevuje také v Římě. Slaví se 13.5. v den

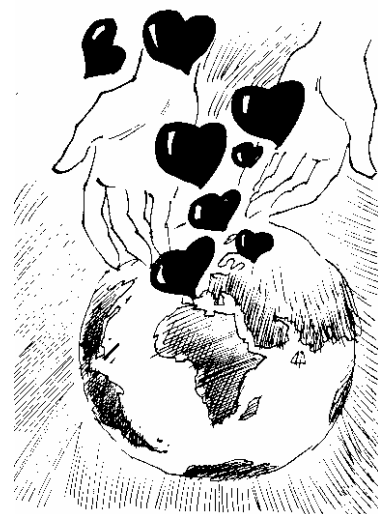

zasvěcení původně pohanského Pantheonu Panně Marii a všem svatým mučedníkům. Když pak přicházejí misionáři do krajin obývaných Kelty - do Irska, Skotska a Anglie - rozhoduje sám papež Řehoř III. (731-741) přeložit tento svátek na 1. listopad. Pravděpodobně tak činí, aby se položil křesťanský ekvivalent k pohanské slavnosti Keltů. Brzy poté (asi od roku 998) se k tomuto dni připojuje den vzpomínky na všechny věrné zemřelé.

Časovým přiblížením těchto svátků se také stalo, že se pro keltský svátek 31.10. postupně přestal používat název Samhein, ale vžilo se Halloween: anglické „All Hallows Evening“ („předvečer svátku Všech svatých“, tj. 31. říjen) si lidé zkrátili do dnes známého Halloween.

Dušičky po křesťanskou

Ke křesťanskému prožívání památky zesnulých patří návštěva hřbitova. Jde o to přijít ke hrobu, vděčně vzpomínat na své drahé, kteří nás opustili, poděkovat za jejich život a za ty chvíle, které jsme s nimi prožili. Můžeme položit kytičku a zapálit svíčku, která je symbolem věčného světla, které září u Boha. Svíce či kytička jsou viditelným projevem lásky, která nás se zesnulými spojovala a stále nás spojuje. Modlitbou vlastními slovy nebo slovy Otčenáše můžeme také za zesnulé prosit Boha, aby jim odpustil a přijal je k sobě do nebeského království, kde je naše pravá vlast. Je dobře, abychom i my vykonali úkon odpuštění zesnulým a poprosili i je o odpuštění - máme tak učinit zvláště v případě, že nás ve vztahu k

zesnulým něco mrzí. Skrze smíření se má jednou uskutečnit jednota v lásce všech se všemi. Při takovéto návštěvě hřbitova, ze které dýchá víra, naděje, láska, pokoj a klid můžeme popřemýšlet i o svém životě, který také jednou skončí smrtí. Uvědomíme si, jak smrt vnímáme, jaký k ní máme vztah a jak se na ni připravujeme. Svátý František zpívá o smrti jako o „sestřičce těla smrti“ - ví totiž, že smrt je odchodem z tohoto světa k Pánu.

Z života o. Daniela: Dušičky vs. Halloween

Když jsem šel minulý rok v dušičkovém čase učit náboženství do jedné vesnice na Vysočině, naskytla se mi ve dveřích školy neobyčejná podívaná. Školou se potulovaly hloučky vampírů, čarodějnic a nemrtvých, ovšem v živelném dětském provedení. Usoudil jsem, že mě čeká marný boj o pozornost dětí v náboženství. Dušičky vzal frontálním útokem zmutovaný Halloween. Čemu víra vlastně „konkuruje“? Na člověka se lze dívat z pohledu mohutností tělesných, duševních, společenských a duchovních, přičemž se tyto pohledy v mnohém překrývají. Hodiny náboženství se snaží rozvíjet v dětech rozměr duchovní – oblast vztahů. A čím je smrt jiným, než tématem navýsost duchovním? Dnešní doba nabízí celkem vysokou nabídku po uspokojení potřeb materiálních, duševních i sociálních: děti si u pokladny lehce vydoupou sladkost, ve filmech a PC hrách snadno vybudí libé pocity, na sociálních sítích zažijí prelud společenského života. Ale smrt působí trochu potíže. Jsou snahy ji uchopit z těch různých úhlů pohledu: lékaři pracují na prodloužení života, filmy z ní ždímají emoce, na Facebooku dají lidé mrtvým hokejistům svůj „like“, ale problém smrti se tím jaksi nedá přebít. Nemá-li fotbalista trénink, je každému jasné, že ohrožuje výsledek zápasu. Neplatí snad o sféře duchovní totéž? Bude pro naše děti dušičkový čas další příležitostí jak se vyblbnout, nebo prostorem pro osobnostní růst v oblasti, která je podstatná pro věčnost?

Dušičky a Halloween jsou jako dvě odvrácené tváře. V naší době nemá člověk moc prostoru pro hloubku, niternost a ztišení - neustále je něčím zvnějšku bombardován. Halloween je projevem této kultury, která chce smrt skrýt pod masku bujarého veselí, aktivit, prací a dalších „skvělých“ nabídek. Dušičky v tomto světě nabízejí pravdivý postoj ke smrti blízkých i k naší vlastní. Skrze ztišení a zastavení se, má člověk možnost proniknout do hlubiny svého bytí a v tichu se dotknout sám sebe.

Maškarní karneval

Milé děti a milí velcí kamarádi, chci vám povědět o svém zážitku. V neděli 1. října jsem byl na karnevalu v Oldřichově! Poprvé v životě jsem byl ve společnosti. Pozvala mě slečna katechetka Táňa z Jeníkova. Přijel jsem do hasičské zbrojnice dříve než děti a byl jsem velmi mile překvapen, když se začaly v doprovodu rodičů, prarodičů, tet a sourozenců scházet. Tolik masek jsem ještě nikdy neviděl. Přijel i dýdžej a pouštěl nám k tanci vynikající kousky. Ve 14 hodin všechno začalo, Táňa přivítala návštěvníky, představila porotu: otce Nika, Simču, Mirka a mě. Měli jsme za úkol vybrat nejlepší masku, a úkol to byl věru nelehký. Hudba hrála a začalo se tančit. I já jsem se v kole pořádně zapotil. Tančili jsme v kroužku, dělali hada a užívali si radost. Mezi tanečními bloky si děti mohly zahrát různé hry: o shození desetníku z obličeje, o udržení nafouklého balonku na noze, „židličkovou“ hru a samozřejmě se soutěžilo o nejlepší masku. U poroty to na celé čáře vyhrál šneček Adélka, na druhém místě se umístila noc (ale byl to Jára) a třetí byla paní doktorka Verunka. Během celého plesu si mohli všichni kupovat losy a vyhrávat v tombole. Ceny za modré losy si mohli odnést okamžitě, kdo si zakoupil růžové losy, čekal na slosování. Na závěr jsme se všichni s dětmi rozloučili a otec Nik všem poželal. Už se moc těším na příští karneval. Doufám, že se tam spolu potkáme.

Váš kašpárek Radovánek (Olga Pavelková)

V Jeníkově vystoupila Irena Budweiserová

V neděli 2. 10. se k jeníkovskému kostelu začalo scházet více lidí než obvykle. Konal se zde totiž koncert Ireny Budweiserové, bývalé zpěvačky Spirituál Kvintetu. Líbilo se mi, že kostel byl zaplněný lidmi. Při úvodním slovu o. Marek zmínil, že už ji slyšel na střední škole zpívat se Spirituál Kvintetem a zaujal ho její hlas, který vynikal. A opravdu má krásný hlas, lidé byli nadšeni. V kostele byla příjemná atmosféra, občas lidé zpívali spolu s ní, jindy se vrtěli do rytmu. Když skončila, lidé ji potleskem přivolali zpět, nejprve s celou kapelou, potom se ještě vrátila sama a poslední píseň zazpívala bez hudby a bez mikrofonu. V kostele se to krásně rozléhalo. Prála bych si, aby byl kostel takhle zaplněný i při jiných příležitostech.

Simona M.

Soluňáci v Jeníkově

Během letošních prázdnin se již po šesté konal na Jeníkovské faře pobyt soluňáků. Pomáhali s úklidem fary, farní zahrady a snažili se být místní farnosti nápomocni. Každý den se konala několikahodinová adorace. Během týdne jsme měli možnost účastnit se mnoha zajímavých událostí např. žehnání nových vitráží v kapli sv. Anny v Jeníkově, koncertu v Zabušanech nebo slavnosti Božího Těla také v Zabušanech.

Já osobně jsem tu se soluňáky už asi po čtvrté a nelituji toho. Věřím, že každý soluňák by dokázal vyprávět o zajímavých zážitcích během tohoto pobytu. Na mě vždy zapůsobí ochota místních lidí pomoci dobré věci. Například když jsme v Zabušanech před Božím Tělem chystali květinovou výzdobu, místní obyvatelé nám byli ochotni zcela zadarmo nastříhat květiny, napustit vodu, nebo nám sami dali peníze na výzdobu. Do Jeníkova se vždy rád vracím a stejně jako ostatní soluňáci se už těším na příští rok.

Jan Kříž

Benefiční koncert „Naděje pro Jeníkov“

Je neděle 23. 10. 2011 a ve farnosti Brno - Obřany pomalu vrcholí poslední přípravy na benefiční koncert s názvem „Naděje pro Jeníkov“. Jste-li zvědaví, jak takový amatérský koncert probíhá, tak jste zváni na delší reportáž.

Pozvání na koncert přijala schóla od Sv. Bartoloměje z Blížkovic a schóla Prstýnci aneb Pánovi andílci z Brna – Obřan. I když koncert začínal v 17.00, obě schóly se sešly již odpoledne, aby doladily vše potřebné, tak aby se koncert vydařil. Po krátkém občerstvení hostující schóly ve farní klubovně jsme se opět vydali do kostela, abychom s velkým napětím sledovali, kolik že vlastně přijde lidí. Krátce před 17. hodinou bylo v kostele necelých 10 posluchačů (pro pořádající to byl docela šok, ale...). V 17.05 začal oficiálně koncert. První skladbu s názvem „Bůh je síla má“ zazpívala schóla od Sv. Bartoloměje a po ní následovalo úvodní slovo. Pohled do lodi kostela byl v tuto chvíli již příjemnější, protože zde bylo asi 35 lidí.

Po úvodním slově každá ze schól zazpívala blok písní. Pak následovalo krátké mluvené slovo a po něm opět blok čtyř písní od každé schóly. Po té byla slovem představena farnost Jeníkov,

a následovala společná píseň s názvem „Rozžihá“. Na závěr koncertu jsme všechny zúčastněné pozvali do farní klubovny, aby zde zhlédli krátký dokument o adoptované farnosti s názvem „Chcete mě?“

Po závěrečném požehnání jáhna Petra měli účastníci koncertu možnost prohlédnout si fotografie z Jeníkova a zakoupit kalendáře, svíčky, pohlednice nebo hvězdy z korálků, a tak přispět na adoptovanou farnost. Z celého koncertu je pořízen videozáznam, takže se můžete těšit, že se časem objeví na TV-MIS.

A co říct závěrem? Snad jste zvědaví, kolik se na benefičním koncertě vybralo peněz. Vybraná částka je víc než překvapující a snad nikdo z nás ani tolik nečekal. Na dobrovolném vstupném se díky velké štědrosti zúčastněných podařilo vybrat částku 3222 korun. Touto cestou všem, kdo přispěli velké PÁN BŮH ZAPLAŤ!!! Částka bude použita na opravu fary v Jeníkově. Touto cestou bych ještě ráda poděkovala všem, kdo se o koncert zasloužili. Ač se na Brno může zdát, že účast 35 lidí je mizivá, od pořádání dalších benefičních koncertů nás to neodradilo, a tak už se nyní těšíme a spřádáme plány, jak i jinde uspořádat koncert a přiblížit tak krásné místo, jimž Jeníkov je.

Dana

Koncert v Zabuřanech

V neděli 7. 8. 2011 proběhl v kostele sv. Šimona a Judy v Zabuřanech varhanní koncert. Ten letošní byl zpestřený ještě i jednou skladbou na housle, na něž zahrála slečna Markéta, jež je rodačkou ze Zabuřan. I přesto, že účast na letošním koncertě byla menší než minulý rok, myslím si, že ti co přišli, si odnesli velmi pěkný kulturní zážitek. Dá-li Pán, i v příštím roce se uskuteční varhanní koncert, na který už jste nyní srdečně zváni.

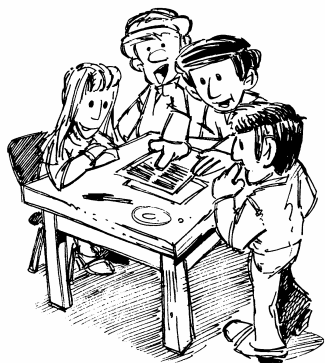
Dana

Setkání dětí v Litoměřicích

V sobotu 25. června jsme se s našimi dětmi z Jeníkova a okolí vydali do Litoměřic. Zde katechetické centrum biskupství litoměřického připravilo setkání dětí a ministrantů.

Po mši svaté si děti v areálu diecézního domu kardinála Trochty zahrály neobvyklé Člověče, nezlob se. V tělocvičně byl připraven kruh s čísly, figurky a kostka. Každá skupina hodila kostkou a po té si po číselném kruhu odpočítala tolik políček, kolik byl její hod. Číslo, na kterém se figurka zastavila, si museli hráči zapamatovat a všichni z družstva

museli vyběhnout ven do zahrady, kde plnili úkol daného čísla. Hra byla náročná na fyzickou zdatnost, protože hráči museli být neustále v pohybu. Vítězi se stala dvě družstva. Z Teplic a naši z Jeníkova. Oba týmy dostaly velmi sladkou odměnu - bonboniéru Merci. Po občerstvení následovala hra o poklad Anežky České. Každé družstvo si mohlo vyzkoušet: 1. Pokusit se namalovat obrázek související s křížovou cestou. 2. Batikování – to se nám moc líbilo:-) 3. Naučit se zpívat písničku Ježíš je Pán Pánů a Král Králů a rytmicky ji hrát se skleničkami. Když se to dalo dohromady, byla to velmi zajímavá podívaná i poslouchaná.

4. Vyzkoušet si své vědomosti ze života sv. Anežky České – vzhledem k rychle plynoucímu času jsme se k této soutěži nedostali:-) Nakonec bylo vyhodnocení: Nikola z Jeníkova dostala peněz za obrázek – namalovala kříž s podstavcem inspirovaná Mniskovým křížem nad Vranovem nad Dyjí, do kterého vepsala modlitbu Páně.

Po tomto odpoledni jsme se večer sešli na faře a hráli hry. Den jsme ukončili modlitbou a hurá spát.

Táňa Dohnalová

Výlet na Moravu

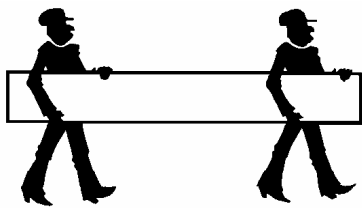
Stalo se Dne Páně 23. 10. 2011: brzy ráno jsme se rozjeli z Teplic směrem na jižní Moravu, konkrétně do Vranova nad Dyjí. Zdejší kostel měl pocítit svou návštěvou náš litoměřický biskup Jan Baxant, aby zde požehnal nově opravené varhany. Celou cestu nám zahalovala nepříjemná mlha. Jakmile jsme se přiblížili k Vranovu, mlha byla ta tam. A Vyhlídku zamilovaných jsme si už prohlíželi jasným okem. Sváteční náladu nám nezkazil ani výfuk, který se uvolnil pár metrů od cíle.

Na vranovské faře jsme padli do náruče přímo panu biskupovi, který nás velmi mile a vřele přivítal. Ve 14 hodin začala slavnostní mše svatá, sloužená samotným otcem biskupem. Během ní požehnal varhany. Po mši svaté jsme si tento královský nástroj mohli vychutnat při koncertě vynikajícího varhanního mistra, profesora Jaroslava Tůmy. Zazněly skladby barokních mistrů. Hluboký zážitek v nás ještě nějakou dobu dozníval, proto jsme společně napsali tento článek, než z nás krásná atmosféra vyprchá. Ač neradi, a s velikou nechutí, jsme se večer museli rozloučit s přáteli z vranovské fary. A za radostu - nikoli hromů, ale našeho poškozeného výfuku, jsme se vydali na cestu zpět.

jeníkovští farníci

...i při práci může být veselo...

To takhle mistr kouká, že mu po stavbě zmateně chodí dělník Franta a tak za ním jde a ptá se, co dělá. A on na to: "Hledám hranol 20 na 20."

Mistr říká, že mu pomůže. Hledají, hledají a vidí je stavbyvedoucí a hned se jde zeptat, co jako dělají. Mistr mu

povídá: "Tady Franta hledá hranol 20 na 20."

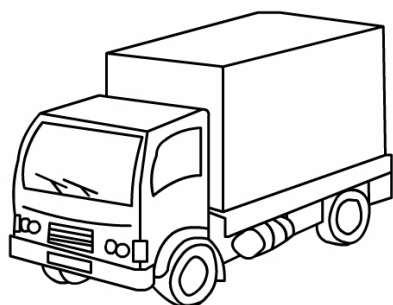
A tak stavbyvedoucí taky pomáhá hledat. Když pořád nemůžou najít, najednou Franta povídá: "Víte co, chlapi? Kašlete na to, já si sednu na kulatinu."

Jeden obrovitý mladík na stavbě se vytahuje, jakou má sílu. Dělá si legraci hlavně z jednoho staršího dělníka. Ten se pak naštvě a povídá: "Hele, přestaň kecat a dokaž to. Vsadím se s tebou o týdně plat, že nedokážeš dovézt v kolečku zpátky to, co já dovezu tamhle k bráně."

"Hehe, to jsem na tebe zvědavej, páprdo. Tak platí."

Plácli si a ten starší chytil kolečko a povídá mladýmu:

"No, tak nasedni."

Nákladní vůz ztěžka vyjíždí do kopce. Najednou zastaví, řidič vyjde ven a železnou tyčí začne mlátit do plachty na voze. Tohle se v kopci opakuje asi sedmkrát. Dívá se na to policajt a pomalu mu dochází trpělivost. Tak ho nahoře zastaví, přistoupí k okénku a praví: "Co to má znamenat?" "No co," odvětví řidič, "vezu kanáry a náš vedoucí je moula. Do třítunky mi jich nacpal šest tun, a tak potřebuju, aby jich půlka lítala."

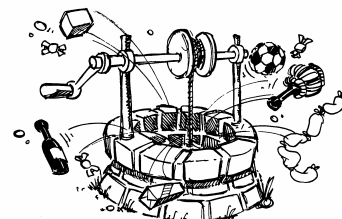
Starý pracovník plynáren zaučuje mladého. Prováděli zrovna odečet plynoměřů na předměstí. Když k večeru dokončili poslední barák, starý plynář hrdě oznamuje mladému: „Tak tohle jsi zvládnul, ale nemysli si, že jsem nějaká stará vykopávka, ještě něco vydržím. Schválně, kdo bude dřív u auta!“

A skutečně. Starý plynář doběhl o krok dříve.

V zápětí za nimi dorazila udýchaná stařenka o holích.

„Co se děje paní, něco jsme u vás zapomněli?“

„To ne... Ale když jsem viděla utíkat plynáře... Došlo mi, že bych měla běžet s nimi...“

Dušíčkový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email: richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24

Zpravodaj vyšel v říjnu 2011 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již šedesáté) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2011. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabrúšanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat'!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné